

Ο Πρόεδρος

**Προς τον
Υπουργό Πολιτισμού,
κ. Μπαλά Αριστεΐδη**

Κοινοποίηση:

- Γενική Γραμματέα Πολιτισμού,
κα Μαρία Ανδρεαδάκη-Βλαζάκη
- Πολιτικούς Αρχηγούς των Κομμάτων
που εκπροσωπούνται στο Κοινοβούλιο
- Βουλευτές όλων των πολιτικών
κομμάτων
- Επιμελητήρια-μέλη ΚΕΕ

Αθήνα 30 Μαΐου 2016
Αριθ. Πρωτ.: 1744

Κύριε Υπουργέ,

Κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2013, πραγματοποιήθηκε στο Υπουργείο Πολιτισμού εθνικός διάλογος σχετικά με την τροποποίηση του νόμου 2121/93 περί πνευματικής ιδιοκτησίας, ο οποίος έγινε παρουσία του υπουργού και όλων των εμπλεκόμενων στην υπόθεση μερών. Το κοινό πόρισμα αυτού του διαλόγου απετέλεσε τη βάση του σχεδίου νόμου τον οποίο χαρακτηρίσαμε δίκαιο, όχι μόνο γιατί οι προτάσεις που κατέθεσε η Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων - εκπροσωπώντας το σύνολο του επιχειρηματικού κόσμου - έγιναν κατά 99% αποδεκτές από τους δικαιούχους και τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, αλλά και διότι κάλυπταν πλήρως την αρχή μας ότι οι άνθρωποι που παράγουν πολιτισμό πρέπει να στηρίζονται οικονομικά ώστε να ζουν αξιοπρεπώς, πράγμα που επιβάλλει να γνωρίζουμε αν τα χρήματα που καταβάλλονται από τους επιχειρηματίες στους Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης διανέμονται ορθά, δίκαια και κυρίως αν πιάνουν τόπο.

Παρά τις οχλήσεις μας και την επιμονή μας και ενώ άλλαξαν σε διάστημα 2,5 ετών πέντε υπουργοί, μόλις το Δεκέμβριο του 2015 ήρθε το σχέδιο νόμου προς δημόσια διαβούλευση (η οποία ολοκληρώθηκε στις 22.01.2016) και αισιοδοξούμε και πιστεύουμε ότι σύντομα θα γίνει Νόμος του Κράτους, **ΩΣ ΕΧΕΙ**.

**Δ/ση: Ακαδημίας 6, 10671 Αθήνα,
Τηλ: (210) 3387105 (-06), Fax: 36.22.320,
e-mail: keeuhcci@uhc.gr, <http://www.uhc.gr>**

Θα διαπιστώσετε ότι τα άρθρα 22 και 46 που αφορούν στους χρήστες, υποχρεώνουν τα εμπλεκόμενα μέρη - για πρώτη φορά - να διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τις άδειες χρήσης των δικαιωμάτων και στις οποίες εκτός των ειδικών αντιπροσωπευτικών ενώσεων των χρηστών (Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε., Ε.Σ.Ε.Ε., Σ.Ε.Λ.Π.Ε.), θα παρίσταται και θα συμμετέχει πάντα και εκπρόσωπος της ΚΕΕ, όπως επίσης τα νομικά πρόσωπα που ασκούν διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας οφείλουν να πληρούν τις προϋποθέσεις του ορισμού των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, όπως αυτές προβλέπονται στην περίπτωση (α) του άρθρου 3 του νέου νόμου (άρθρο 56 του προσχεδίου νόμου). Επίσης στο άρθρο 53 προβλέπεται ότι σε περίπτωση διαχειριστικού οικονομικού προβλήματος, ο Υπουργός Πολιτισμού μπορεί να διορίζει Επίτροπο είτε μετά από πλήρη αιτιολογημένη εισήγηση του Ο.Π.Ι., είτε μετά από αίτημα της Γ.Σ. του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

Για όλους αυτούς τους λόγους αιτούμεθα να υπερψηφιστούν ως έχουν τα άρθρα 22 και 46 που αφορούν στους χρήστες, καθώς επίσης και τα άρθρα 3, 53 και 56 που αφορούν στους δικαιούχους (οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης), προκειμένου να υπάρχει νομιμότητα, φερεγγυότητα και κατ'επέκταση διαφάνεια για τα χρήματα που καταθέτουν οι χρήστες στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και τα οποία θα προορίζονται για την επιβίωση, ενίσχυση και κυρίως την αξιοπρεπή διαβίωση των ανθρώπων που προάγουν τον πολιτισμό στη χώρα μας.

Προκειμένου δε να μη γίνει κατάχρηση των μεταβατικών διατάξεων που προβλέπει το άρθρο 57 του σχεδίου νόμου, ώστε να συνεχίζεται επ' αόριστον η σημερινή απαράδεκτη κατάσταση από την πλευρά των Ο.Σ.Δ., επιβάλλεται το διάστημα προσαρμογής που ορίζει ο νόμος στο άρθρο 57 να μην ξεπερνά την 31^η.12.2016.

Κλείνοντας σας γνωρίζουμε ότι συμφωνούμε με την αποποινικοποίηση της δημόσιας εκτέλεσης (σχ. Άρθρο 66 του ν. 2121/93). Πάγια άποψή μας είναι ότι πρέπει να καταργηθούν όλα τα σκληρά ποινικά μέτρα εις βάρος των χρηστών ή άλλως να τροποποιηθούν κατάλληλα στο πλαίσιο του Συντάγματος και των διεθνών συνθηκών.

Επισυνάπτονται στο παρόν η επιστολή του συντονιστή της «Επιτροπής παρακολούθησης και υλοποίησης των θεμάτων Πνευματικών Δικαιωμάτων» της ΚΕΕ, Πρόεδρου του Επιμελητηρίου Ξάνθης, κ. Στ. Μωραΐτη, καθώς επίσης και κάθε άλλη χρήσιμη (κατά την άποψή μας) ενημέρωση για το σχηματισμό ολοκληρωμένης άποψης επί του θέματος.

Με εκτίμηση,

Κωνσταντίνος Μίχαλος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΞΑΝΘΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΩΝ

Αριθμ. Πρωτ.: 1744
Χηρομηνία: 30/05/2016

Ξάνθη, 24 Μαΐου 2016
Αρ.Πρωτ.:Φ.971/2370

ΠΡΟΣ:

- Πρόεδρο της Κ.Ε.Ε.Ε.
κ. Κωνσταντίνο Μίχαλο
- Διοικούσα Επιτροπή Κ.Ε.Ε.Ε.
-
- Προέδρους Επιμελητηρίων της χώρας

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι,

Σχεδόν τρία (3) χρόνια πέρασαν από τότε που με δική σας εξουσιοδότηση στη Γ.Σ. της Άριας, μας δώσατε την ευθύνη να ξεκινήσουμε έναν αγώνα προκειμένου να τροποποιηθεί ο Ν. 2121/93 περί πνευματικών δικαιωμάτων. Ένας νόμος απαράδεκτος, ληστρικός που έδινε υπερεξουσίες, δυστυχώς, σε μία Α.Ε. και το δικαίωμα να καταδυναστεύει χιλιάδες συναδέλφους (χρήστες), να υπερεξουσιάζει, να εξευτελίζει χιλιάδες επιχειρηματίες, να χρησιμοποιεί και να απασχολεί εκατοντάδες αστυνομικούς (στερώντας τους από το καθήκον τους που είναι η τάξη και η ασφάλεια της χώρας), να «σέρνει» στη δικαιοσύνη χιλιάδες συναδέλφους και να γεμίζουν τα πινάκια των δικαστηρίων της χώρας μας σε εβδομαδιαία βάση, να συλλαμβάνουν με εισαγγελικές εντολές με την αυτόφωρη διαδικασία χιλιάδες επιχειρηματίες, εκβιάζοντας και εξευτελίζοντας τους γιατί είτε διαφωνούσαν για το ύψος της αμοιβής που αυθαίρετα η Α.Ε. έβαζε ως «χαράτσι» είτε γιατί δεν μπορούσαν να ανταποκριθούν και να πληρώσουν αυτά τα υπέρογκα ποσά (πράγμα που ούτε το ίδιο το Κράτος και τα ασφαλιστικά ταμεία όταν όφειλε κάποιος πολίτης δεν είχε όλες αυτές τις υπερεξουσίες).

Ο νόμος 2121/93 όταν ψηφίστηκε είχε δημιουργηθεί και είχε ως μοναδικό σκοπό να στηρίζει τους ανθρώπους του πολιτισμού της χώρας μας. Όχι μόνο δεν κατόρθωσε να κάνει πράξη αυτό το σκοπό αλλά η αυθαίρετη και η με ιδιαίτερη σκληρότητα εφαρμογή του νόμου 2121/93, διέσυρε τους δημιουργούς απέναντι σε εκατοντάδες χιλιάδες επιχειρηματίες που θεωρούσαν ότι αυτοί είχαν την ευθύνη για το νόμο και κακή εφαρμογή του, εξευτελίζοντας και καταδυναστεύοντας τους χρήστες.

Βασ. Κων/νου 1 - Ξάνθη Τ.Κ. 67100 - Τηλ. [25410] 25105, 22533, 64213
FAX: [25410] 25987 e-mail: ebex@otenet.gr, info@ebex.gr http://www.ebex.gr

Διότι ο νόμος έδινε όλες αυτές τις υπερεξουσίες στους Ο.Σ.Δ. και κυρίως σε μία μόνο Α.Ε., να συμπεριφέρονται αυθαίρετα και με σκληρότητα ακόμη και να σφραγίζουν τα καταστήματα των χιλιάδων συναδέλφων σε ολόκληρη τη χώρα, στερώντας το δικαίωμα της εργασίας σε χιλιάδες εργαζόμενους, δίνοντας χαριστικές βολές στους χεμαζόμενους συναδέλφους. Τους δε ανθρώπους του πολιτισμού όχι μόνο δεν τους έδωσε τη δυνατότητα να ζούνε με αξιοπρέπεια αλλά τους εξαθλίωνε όλο και περισσότερο δίνοντας τους από τα εκατομμύρια που εισέπραττε από εμάς του χρήστες, δυστυχώς «ψιχία». Και ενώ για πολλά χρόνια το θέμα βασάνιζε χρήστες και δικαιούχους, απασχολούσε συνέχεια τη Βουλή με δεκάδες ερωτήσεις και επερωτήσεις και τη δικαιοσύνη με χιλιάδες υποθέσεις, ποτέ δυστυχώς δεν πήρε την ευθύνη καμία Κυβέρνηση να σκύψει επάνω στο θέμα με σοβαρότητα και ευθύνη ώστε να τροποποιήσει και να διορθώσει με διάλογο των εμπλεκόμενων μερών, αυτό το «έκτρωμα» που δυστυχώς όλα αυτά τα χρόνια, αδικούσε χρήστες και δικαιούχους παρόλο που «έβραζε» ολόκληρη η Ελλάδα απ' άκρο εις άκρον. Ευνόωντας δυστυχώς μία συγκεκριμένη εταιρεία.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι,

Ξεκινήσαμε από το καλοκαίρι του 2013 μια εκστρατεία ενημέρωσης σε όλους τους αρμόδιους, Υπουργείο Πολιτισμού, κόμματα, οργανισμούς κ.λπ. για αυτό το τεράστιο θέμα που ταλάνιζε χιλιάδες εμπλεκόμενους. Τον Δεκέμβριο 2013 ο τότε Υπουργός Πολιτισμού αποφάσισε να δει με σοβαρότητα το θέμα και ξεκίνησε ο Εθνικός Διάλογος για την τροποποίηση του νόμου 2121/93 περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Από την πρώτη συνεδρίαση του Εθνικού Διαλόγου που πραγματοποιήθηκε στο αμφιθέατρο του Υπ. Πολιτισμού παρουσία του Υπουργού κ. Παναγιωτόπουλου, ενημερώσαμε όλους τους παριστάμενους ότι παρά την άποψη που εκφράστηκε ότι η Κ.Ε.Ε.Ε. προκάλεσε αυτό τον Εθνικό Διάλογο επειδή ήταν κατά του πολιτισμού και δεν ήθελε τα μέλη της να πληρώνουν πνευματικά δικαιώματα, δηλώσαμε εξαρχής ότι παριστάμεθα εκπροσωπώντας το σύνολο των επιχειρήσεων της χώρας όχι γιατί είναι εναντίον του πολιτισμού και των ανθρώπων του, αλλά παρευρισκόμαστε εκεί γιατί θέλουμε, παρ' όλες τις δυσκολίες που περνά ο επιχειρηματικός κόσμος, να συμβάλουμε στα πλαίσια των οικονομικών δυνατοτήτων κάθε επιχείρησης με ανταποδοτικό όφελος. Ωστε οι άνθρωποι που παράγουν πολιτισμό σε αυτή τη χώρα να ζουν με αξιοπρέπεια και η συνεργασία να βασίζεται στο διάλογο και σε ένα πλαίσιο συνεργασίας, αλληλοκατανόησης και αλληλοσεβασμού μεταξύ χρηστών και δικαιούχων και θα το πράξουμε με χαρά.

Αρκεί να γνωρίζουμε τα χρήματα που δίνουμε στους ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ, σε ποιον, με ποιον τρόπο διανέμονται, πού και πώς και αν τελικά πιάνουν τόπο και εξυπηρετούν τον σκοπό του ν. 2121/93, που ήταν ένας και μοναδικός: να στηρίζονται οικονομικά οι άνθρωποι που παράγουν πολιτισμό σ' αυτή τη χώρα. Με έκπληξη αλλά και χαρά διαπιστώσαμε, από την πρώτη κιόλας συνεδρίαση του Εθνικού Διαλόγου, μετά την συνολική κατάθεση των προτάσεών μας, ότι έγιναν αποδεκτές σχεδόν στο 99% των παριστάμενων εμπλεκομένων (χρηστών, δικαιούχων και οργανισμών συλλογικής διαχείρισης).

Μετά από έναν ουσιαστικό διάλογο των εμπλεκομένων σε όλες τις συνεδριάσεις του Εθνικού Διαλόγου βγήκε το πόρισμα εξαντλώντας όλες τις δημοκρατικές διαδικασίες ως πρόπλασμα του νέου νόμου και πήρε το δρόμο για τη Βουλή των Ελλήνων, με την υπόσχεση σε σύντομο χρονικό διάστημα θα γίνει νόμος του Κράτους. Ένας νόμος εφαρμοστέος, παραγωγικός, δίκαιος και κυρίως ωφέλιμος για τον πολιτισμό, τους ανθρώπους του πολιτισμού και δίκαιος για τους χρήστες.

Δυστυχώς όμως παρά τις σκληρές μας και την επιμονή μας και ενώ άλλαξαν πέντε Υπουργοί στο διάστημα των 2,5 ετών, επιτέλους, το Δεκέμβριο 2015 ήρθε το σχέδιο νόμου προς δημόσια διαβούλευση. Η διαβούλευση ολοκληρώθηκε στις 22/1/2016.

Αισιοδοξούμε και πιστεύουμε ότι σύντομα το σχέδιο νόμου θα ψηφιστεί ως έχει. Θα διαπιστώσετε ότι τα άρθρα 22 & 46 που αφορούν τους χρήστες υποχρεώνουν τα εμπλεκόμενα μέρη, για πρώτη φορά, να διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τις άδειες χρήσης των δικαιωμάτων και στις οποίες θα παρίσταται, εκτός των ειδικών αντιπροσωπευτικών ενώσεων των χρηστών (Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε, Ε.Σ.Ε.Ε., Σ.Ε.Λ.Π.Ε), θα συμμετέχει πάντα και εκπρόσωπος της Κ.Ε.Ε.Ε. Επίσης, εμείς ως «χρήστες» που καταθέτοντας το ανταποδοτικό όφελος για να ενισχύσουμε οικονομικά τους ανθρώπους που παράγουν πολιτισμό στη χώρα μας, επιθυμούμε να υπάρχει πλήρης διαφάνεια, φερεγγυότητα, νομιμότητα στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των πνευματικών δικαιωμάτων, τα νομικά πρόσωπα που ασκούν διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας να πληρούν τις προϋποθέσεις του ορισμού των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, όπως αυτές προβλέπονται στην περίπτωση (α) του άρθρου 3 του νέου νόμου (άρθρο 56 του προσχεδίου νόμου).

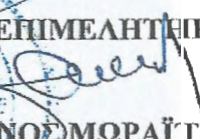

Επίσης, στο άρθρο 53 προβλέπεται ότι σε περίπτωση διαχειριστικού οικονομικού προβλήματος, ο Υπουργός Πολιτισμού μπορεί να διορίζει Επίτροπο είτε μετά από πλήρη αιτιολογημένη εισήγηση του Ο.Π.Ι. είτε μετά από αίτημα της Γ.Σ. του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης.

Για όλους αυτούς τους λόγους ζητούμε να ενημερωθούν οι βουλευτές όλων των κομμάτων των περιφερειακών ενοτήτων σας, να υπερψηφιστούν ως έχουν τα άρθρα 22 & 46 που αφορούν τους χρήστες, καθώς επίσης και τα άρθρα 3,53 & 56 που αφορούν τους δικαιούχους (οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης) προκειμένου να υπάρχει νομιμότητα, φερεγγυότητα και διαφάνεια για τα χρήματα που καταθέτουν οι χρήστες στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και τα οποία θα προορίζονται για την επιβίωση, ενίσχυση και αξιοπρεπή διαβίωση των ανθρώπων που προάγουν τον πολιτισμό της χώρας μας.

Επίσης, προκειμένου να μην γίνει κατάχρηση των μεταβατικών διατάξεων που προβλέπει το άρθρο 57 του σχεδίου νόμου ώστε να συνεχίζετε επ' αόριστον η σημερινή απαράδεκτη κατάσταση από την πλευρά των Ο.Σ.Δ. επιβάλλεται το διάστημα προσαρμογής που ορίζει ο νόμος στο άρθρο 57 να μην ξεπερνά την 31/12/2016.

Τέλος, σας επισυνάπτουμε τα άρθρα του σχεδίου νόμου τα οποία αναφέρονται παραπάνω καθώς και τα σχόλια για το άρθρο 66 του ν. 2121/93 (επισυνάπτεται) της Ένωσης Ιδιοκτητών Ραδιοσταθμών Μακεδονίας – Θράκης & Νήσων Αιγαίου, Ηπείρου & Επτανήσων, Πελοποννήσου, Κρήτης σχετικά με την αποποινικοποίηση της δημόσιας εκτέλεσης, τα οποία θα πρέπει να ληφθούν υπόψη με σοβαρότητα από όλους τους βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου. Συμφωνούμε με την αποποινικοποίηση. Άποψη μας είναι ότι πρέπει να καταργηθούν όλα τα σκληρά ποινικά μέτρα εις βάρος των χρηστών ή άλλως να τροποποιηθούν κατάλληλα στο πλαίσιο του Συντάγματος και των διεθνών συνθηκών.

Είμαι στη διάθεση σας για οποιαδήποτε διευκρίνιση στα τηλέφωνα του Επιμελητηρίου Ξάνθης, 2541022533, 2541064213 και στο 6932721023

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς,
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΞΑΝΘΗΣ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΣΧΟΛΙΑ ΤΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΩΝ (ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ – ΘΡΑΚΗΣ & ΝΗΣΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ, ΗΠΕΙΡΟΥ & ΕΠΤΑΝΗΣΩΝ, ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ, ΚΡΗΤΗΣ) ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 66 ΤΟΥ Ν. 2121/93

18 Ιανουαρίου 2016, 21:46 | [ΕΝΩΣΕΙΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΩΝ \(Μακεδονίας – Θράκης & Νήσων Αιγαίου, Ηπείρου & Επτανήσων, Πελοποννήσου, Κρήτης\)](#)

[Μόνιμος Σύνδεσμος](#)

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΟΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ, ΓΕΝΙΚΑ

Η θέση μας είναι κάθετα υπέρ της αποποινικοποίησης της δημόσιας εκτέλεσης, τουλάχιστον για τους επαγγελματίες χρήστες (όπως οι ραδιοφωνικοί σταθμοί), και διότι είναι αδιανόητο και νομικά μοναδικό να δίδεται σε ιδιώτη το δικαίωμα να καταδιώκει ποινικά άλλον ιδιώτη για αστικής φύσης διαφορές, και διότι η συγκεκριμένη δυνατότητα (ποινικής καταδίωξης) γίνεται αντικείμενο συστηματικής καταχρηστικής εκμετάλλευσης από ορισμένους ΟΣΔ (και ιδίως από την ΑΕΠΙ ΑΕ), αλλά και διότι το αστικό δίκαιο παρέχει πληρέστατη προστασία έναντι του τυχόν κακόβουλου (επαγγελματία) χρήστη, όπως σε όλες τις άλλες κατηγορίες (εμπορικών και μη) συναλλαγών.

Ειδικότερα, είναι αδιανόητο οι επαγγελματίες χρήστες, που διαθέτουν άδεια για την άσκηση του επαγγέλματός τους, που έχουν γνωστή έδρα και πραγματική επαγγελματική εγκατάσταση, που υπόκεινται σε φόρους και ασφαλιστικές εισφορές, ιδίως δε οι ραδιοφωνικοί σταθμοί, που γνωστοποιούν κατ' έτος τα οικονομικά τους στοιχεία στο ΕΣΡ και υπόκεινται σε κανόνες αυξημένης διαφάνειας, να σέρνονται σιδηροδέσμιοι στα Ποινικά Δικαστήρια σαν να είναι διακινητές παράνομου (πειρατικού) φωνογραφικού υλικού.

Βεβαίως, δε διαφωνούμε ως προς την ιδιάζουσα φύση του Πνευματικού Δικαιώματος, ωστόσο δεν παύει να αποτελεί περιουσιακό δικαίωμα επί αγαθού προοριζόμενου για δημόσια χρήση, η οποία πραγματώνεται διά της δημόσιας εκτέλεσης. Αν εξετάσουμε άλλα αντίστοιχα δικαιώματα, διαπιστώνουμε ότι η ποινική προστασία του εν λόγω δικαιώματος είναι μοναδική και παντελώς αδικαιολόγητη, δεδομένου εξάλλου και ότι, μετά την καθιέρωση των ΟΣΔ, η συλλογική διαχείριση των δικαιωμάτων, καθ' όλα τα στάδια που προηγούνται της διανομής των αμοιβών στους δικαιούχους (δημιουργούς), φέρει όλα τα στοιχεία της διενέργειας εμπορικών πράξεων, και αντιμετωπίζεται μάλιστα ως τέτοια από τη φορολογική νομοθεσία (π.χ. υπαγωγή στον ΦΠΑ).

Θα μπορούσαν να αναφερθούν ως παραδείγματα η μη καταβολή κομίστρου για μίσθωση οχήματος Δημόσιας Χρήσης (π.χ. ΤΑΞΙ, φορτοταξί) ή σε δημόσια και ιδιωτικά μέσα μαζικής μεταφοράς, η καταπάτηση ιδιωτικού δάσους, ακόμη δε και η μη καταβολή τιμήματος σε συμβάσεις πώλησης εμπορευμάτων με παρακράτηση κυριότητας.

Το σημαντικότερο, όμως, παράδειγμα, που καταδεικνύει την αστοχία της ρύθμισης, έρχεται από τον ίδιο νομικό χώρο, της προστασίας των έργων της διανοίας, και συγκεκριμένα από τον τομέα της Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (εφευρέσεις). Ας σκεφθούμε λίγο την περίπτωση ενός μεμονωμένου εφευρέτη τεχνολογικής εφαρμογής, δηλαδή και πάλι ενός πνευματικού δημιουργού άυλου, πνευματικού έργου (της εφεύρεσης) το οποίο προορίζεται για εν τέλει δημόσια χρήση (εν προκειμένω, αναγκαστικά μέσω της εμπορικής παραγωγής και εκμετάλλευσης) και του οποίου την εφεύρεση εκμεταλλεύεται, χωρίς τη λήψη αδειας και την καταβολή δικαιωμάτων (royalties), μια βιομηχανία για την αποκόμιση κερδών. ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΠΟΙΝΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ, παρότι η διαφορά ισχύος των μερών είναι τεράστια (μεμονωμένος εφευρέτης έναντι βιομηχανικής επιχείρησης) και παρότι δεν υφίσταται θεσμός αντίστοιχος των ΟΣΔ ο οποίος να είναι σε θέση να υπερασπιστεί συλλογικά τα δικαιώματα των δημιουργών – εφευρετών.

Εξάλλου, το παράδειγμα των ΟΣΔ συγγενικών δικαιωμάτων καταδεικνύει ακριβώς ότι η νομική προστασία των δικαιούχων που παρέχεται μέσω του θεσμού των ΟΣΔ είναι επαρκέστατη, ακόμη και χωρίς τη δυνατότητα ποινικής καταδίωξης των χρηστών.

Από όλα τα ανωτέρω, καθίσταται σαφές ότι η δυνατότητα ποινικής καταδίωξης για δημόσια εκτέλεση πνευματικού έργου χωρίς άδεια, στην περίπτωση των επαγγελματιών χρηστών δε συνιστά τίποτε άλλο από εργαλείο ποινικού καταναγκασμού για την είσπραξη αξιώσεων αστικής φύσης, αντίστοιχο, αν και όχι δικονομικά, όμως οπωσδήποτε στην ουσία του, με την προσωποκράτηση για ιδιωτικά χρέη, κάτι το οποίο είναι αδιανόητο και ξένο προς τη νομική μας τάξη ευρύτερα, το Σύνταγμα δε και την ΕΣΔΑ, ειδικότερα.

Η ΑΣΤΟΧΙΑ ΤΟΥ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ, ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ

Σύμφωνα με την Εισηγητική Έκθεση του Ν. 2121/1993, ο οποίος αναθεώρησε συνολικά τον προηγούμενο νόμο περί πνευματικής ιδιοκτησίας (Ν. 2387/1920), «αφετηρία και κατευθυντήρια γραμμή του προτεινόμενου νομοσχεδίου είναι η πληρέστερη και αποτελεσματικότερη δυνατή προστασία των πνευματικών δημιουργών». Ήτοι, όχι η δημιουργία μιας υγιούς αγοράς, η ρύθμιση και η εποπτεία της κατά τρόπον ώστε να λειτουργεί εύρυθμα και προς το καλώς εννοούμενο συμφέρον όλων των εμπλεκομένων πλευρών, αλλά αποκλειστικά η «πληρέστερη και αποτελεσματικότερη δυνατή προστασία» της μιας πλευράς της ρυθμιζόμενης έννομης σχέσης, εκείνης των δημιουργών.

Στο πλαίσιο αυτό, με την ψήφιση του Ν. 2121/1993 εισήχθη στην Ελληνική έννομη τάξη για πρώτη φορά τόσο εκτεταμένη και ευρεία ανισορροπία σε βάρος ενός μόνο μέρους μιας δικαιοπραξίας, του χρήστη πνευματικών έργων, και υπέρ του άλλου μέρους, των δικαιούχων πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων. Και τούτο, τόσο από άποψη δικονομικών δικαιωμάτων, όσο και – κυρίως – από άποψη ουσιαστικών δικαιωμάτων. Μάλιστα, η πρωτοφανής αυτή εύνοια του νομοθέτη εισήχθη όχι μόνο υπέρ των μεμονωμένων δημιουργών, όπως θα ήταν ίσως εύλογο σε ένα βαθμό, αλλά και υπέρ των Ο.Σ.Δ. που διαχειρίζονται πνευματικά και συγγενικά δικαιώματα, παρά την διαφαινόμενη, ήδη κατά την περίοδο ψήφισης του νόμου, διαφορά διαπραγματευτικής ισχύος που θα υπήρχε μεταξύ των Ο.Σ.Δ. και κάθε μεμονωμένου χρήστη, πλην ελαχίστων αναμενόμενων εξαιρέσεων.

Τόσο η θεωρία όσο και μέρος της νομολογίας, συμφωνούν πως αυτό συνέβη διότι ο νομοθέτης έκλινε, κατά τη νομοθετική ρύθμιση της έννομης σχέσης δημιουργών – χρηστών, υπέρ της ευμενέστερης αντιμετώπισης των δημιουργών έναντι των χρηστών με βάση τρεις, κυρίως, σκέψεις: (α) Ότι ο δικαιούχος πνευματικών ή συγγενικών δικαιωμάτων είναι το αδύναμο μέρος στη σύμβαση παραχώρησης άδειας δημόσιας εκτέλεσης έναντι του χρήστη. (β) Ότι θα υφίσταται καθεστώς υγιούς ανταγωνισμού μεταξύ των Ο.Σ.Δ. με το ίδιο αντικείμενο (π.χ. μεταξύ των Ο.Σ.Δ. πνευματικών δικαιωμάτων επί μουσικών έργων), και (γ) ότι είναι τεχνολογικά δυσχερής η εξαγωγή εξατομικευμένης πληροφόρησης για το καθεστώς χρήσης κάθε έργου, και άρα κοστοβόρα η παρακολούθηση της πραγματικής χρήσης. Με αυτές τις σκέψεις, προκρίθηκαν και θεσπίστηκαν ρυθμίσεις με τις οποίες όχι μόνο οι δικαιούχοι, αλλά και οι Ο.Σ.Δ. τυγχάνουν προνομιακής, έναντι των χρηστών, μεταχείρισης, εξαιρετικά αυξημένης προστασίας των δικαιωμάτων τους και σημαντικότερων διευκολύνσεων στο έργο τους.

Πλέον συγκεκριμένα, ο Ν. 2121/1993 προβλέπει στο άρθρο 55 «σπουδαίες δικονομικές διευκολύνσεις», κατά την έκφραση της ίδιας της Εισηγητικής του Έκθεσης, όπως τεκμήριο καθολικής εκπροσώπησης όλων των δικαιούχων στη χώρα (στην περίπτωση των συγγενικών δικαιωμάτων), τεκμήριο διαχείρισης του συνόλου των περιουσιακών δικαιωμάτων συμβεβλημένου με τον Ο.Σ.Δ. δικαιούχου με απλή δήλωση του Ο.Σ.Δ., περιορισμένη (δειγματοληπτική) αναφορά των έργων που έτυχαν χρήσης «χωρίς άδεια», περιορισμένη ανάγκη προσκόμισης νομιμοποιητικών στοιχείων κ.α.. Πολύ δε περισσότερο, οι Ο.Σ.Δ. (αρχικά μόνο των πνευματικών δικαιωμάτων, ήδη δε και των συγγενικών) εξοπλίστηκαν έναντι των χρηστών και με ένα βαρύτατο οπλοστάσιο ποινικών, αστικών και διοικητικών κυρώσεων σε περίπτωση παράβασης του νόμου.

Σε ό,τι αφορά τις πρώτες (ποινικές κυρώσεις), ακόμη κι αν εστιάσουμε μόνο στις στερητικές της ελευθερίας ποινές, διαπιστώνουμε πως για τον παραβάτη – χρήστη, εκείνον δηλαδή που κάνει χρήση προστατευόμενου έργου χωρίς την άδεια του Ο.Σ.Δ. που διαχειρίζεται τα δικαιώματα περί το εν λόγω έργο (ή του δημιουργού, σε περιπτώσεις όμως που δεν αφορούν την παρούσα και γι' αυτό δε θα αναφερθούμε περαιτέρω), επαπειλείται ποινή, ακόμη και την πρώτη φορά που ο χρήστης θα διαπράξει το αδίκημα του άρθ. 66 §1 του Ν. 2121/1993, φυλάκισης «τουλάχιστον ενός έτους». Επαπειλείται, δηλαδή, ακόμη και για τη ραδιοφωνική μετάδοση (στην περίπτωσή μας) ενός μόνο τραγουδιού χωρίς άδεια, ποινή βαρύτερη από την ποινή που προβλέπεται λ.χ. για ανθρωποκτονία από αμέλεια (ΠΚ 302), κατάρτιση ένοπλης ομάδας (ΠΚ 195), τοκογλυφία (ΠΚ 404), πλαστογραφία (ΠΚ 216), απάτη (ΠΚ 386), αποδοχή και διάθεση προϊόντων εγκλήματος (ΠΚ 394) ακόμη και αντικειμένων ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, κλοπή (ΠΚ 372 §1) ακόμη και αντικειμένου ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, υπεξαίρεση (ΠΚ 375), καταδολίευση δανειστών (ΠΚ 397), υπεξαγωγή εγγράφων (ΠΚ 222), υπόθαλψη εγκληματία (ΠΚ 231), παρασιώπηση εγκλημάτων (ΠΚ 232), έκθεση σε κίνδυνο ζωής ή παράλειψη λύτρωσης (ΠΚ 306-307), απλή σωματική βλάβη (ΠΚ 308), ακόμη και απρόκλητη (ΠΚ 308Α) ή επικίνδυνη (ΠΚ 309), φθορά ξένης ιδιοκτησίας (ΠΚ 381) ακόμη και διακεκριμένη, απειλή (ΠΚ 333) κ.α.. Μάλιστα, η κατ' επάγγελμα μετάδοση προστατευόμενων πνευματικών έργων χωρίς άδεια, συνιστά κακούργημα!

Τέλος, στην αρχική του μορφή ο Ν. 2121/1993 είχε μόνο μια διοικητική πρόβλεψη, στο άρθ. 63 §2, διά της οποίας προέβλεπε ως προϋπόθεση χορήγησης, όχι μόνο αδειας χρήσης

μουσικών οργάνων (χορηγούμενης από την Αστυνομία, και μετά το 2010 από τον οικείο Δήμο) στα Καταστήματα Υγειονομικού Ενδιαφέροντος (εφεξής «Κ.Υ.Ε.»), αλλά και «κάθε άλλης αδειάς» στους χώρους εν γένει που προορίζονται για τη δημόσια εκτέλεση προστατευόμενης μουσικής, την προηγούμενη προσκόμιση «έγγραφης αδειάς δημόσιας εκτέλεσης χορηγούμενης από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της εξουσίας δημόσιας εκτέλεσης». Στη συνέχεια, διά του άρθ. 2 §9 του Ν. 3524/2007 προστέθηκε στο Ν. 2121/1993 το άρθ. 65Α, διά του οποίου ανατέθηκε στην Υπηρεσία Ειδικών Ελέγχων (ήδη Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος) καθώς και τις Αστυνομικές, Λιμενικές και Τελωνειακές Αρχές, να ελέγχουν την παραγωγή και διανομή υλικών φορέων που περιέχουν προστατευόμενα έργα χωρίς της άδεια του δημιουργού ή του Ο.Σ.Δ. που τον εκπροσωπεί και να επιβάλλουν τα προβλεπόμενα στο νόμο διοικητικά πρόστιμα. Ήδη δε, διά του άρθ. 55 §1 περ. ε' του Ν. 2121/1993, στους Ο.Σ.Δ. είχε εξ' υπαρχής δοθεί το δικαίωμα, μεταξύ άλλων «να προβαίνουν (...)σε κάθε διοικητική (...) ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δημιουργών ή των δικαιοδόχων τους και ιδίως (...) να ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί», διάταξη που συμπληρώνεται από το άρθ. 63 §1 του Ν. 2121/1993 προς παρεμπόδιση προσβολής του πνευματικού ή συγγενικού δικαιώματος ή της εξακολούθησής της.

Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι, με μόνη εξαίρεση την περίπτωση του άρθρ. 65Α, κατά την οποία η ίδια η Δημόσια Διοίκηση αναλαμβάνει το ρόλο του ελεγκτή κι επιβάλλει τις προβλεπόμενες διοικητικές κυρώσεις, μεταξύ των οποίων και η αφαίρεση της διοικητικής αδειάς, σε κάθε άλλη περίπτωση το δημόσιο αυτό έργο, υπό την έννοια της άσκησης δημόσιας εξουσίας επί των διοικουμένων – χρηστών, έχει εν τοις πράγμασι «παραδοθεί» στους Ο.Σ.Δ.. Τούτο πιστοποιείται και σε πρόσφατο έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών προς τις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις και δι' αυτών σε όλους τους Δήμους της χώρας, υπ' αριθ. πρωτ. 50385/6-3-2014 έγγραφο Γ.Δ.Τ.Α./ΥΠ.ΕΣ., το οποίο σημειώνει χαρακτηριστικά: «Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ΑΕΠΙ και ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ δε συγκαταλέγονται μεταξύ των δημοσίων ελεγκτικών οργάνων, ωστόσο είναι οι μόνοι αρμόδιοι ΦΟΡΕΙΣ που μπορούν να ελέγξουν αν εκτελείται δημόσια εκπροσωπούμενο από αυτούς ρεπερτόριο. (...) Στο πλαίσιο του ελέγχου αυτού οι ως άνω ΟΣΔ νομιμοποιούνται να προβαίνουν ενώπιον των ΟΤΑ στη δήλωση – βεβαίωση του α. 55 παρ. 2 του ν. 2121/1993 υποκείμενοι στις έννομες συνέπειες του νόμου για το αληθές της δήλωσής τους. Συνεπώς, σε περίπτωση που οι ως άνω ΟΣΔ υποβάλλουν σε ΟΤΑ αίτηση ανάκλησης αδειάς ΚΥΕ που κάνει χρήση του ρεπερτορίου τους χωρίς την προβλεπόμενη από το άρθρο 63 παρ. 2 του ν. 2121/1993 άδειά τους, η οποία συνοδεύεται από σχετική δήλωση βεβαίωσή τους μαζί με εισαγγελική παραγγελία ή αστυνομική απαγόρευση [σ.σ. προφανώς εννοεί την απαγόρευση του άρθ. 63 §1 του Ν. 2121/1993] ο δήμος δεν αρχειοθετεί αυτή αλλά υποχρεούται να ανακαλέσει την άδεια ίδρυσης και λειτουργίας του ΚΥΕ σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3463/2006 και του ν. 3852/2010». Ήτοι, με μόνη την υποβολή δήλωσης – «βεβαίωσης» από Ο.Σ.Δ. ότι γίνεται άνευ αδειάς του δημόσια εκτέλεση προστατευόμενου ρεπερτορίου, χωρίς καν την ανάγκη απόδειξης του περιεχομένου της δήλωσης – «βεβαίωσης» και χωρίς να τηρείται από τον Ο.Σ.Δ. κανένα από τα εχέγγυα της χρηστής διοίκησης (δεδομένου ότι δεν αποτελεί διοικητική αρχή), κατά παράκαμψη ακόμη και του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης του φερόμενου ως

παραβάτη – χρήστη (στην περίπτωση εφαρμογής του άρθ. 6 §3 εδ. α' του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας Ν. 2690/1999 σε συνδυασμό με το άρθρο 63 §1 του Ν. 2121/1993), ιδρύεται δέσμια αρμοδιότητα της αρμόδιας αρχής να ανακαλέσει κάθε διοικητική άδεια περί την επιχείρηση του χρήστη. Πρόκειται, δηλαδή, για εξουσία που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως «ΞΑΦΝΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ» μιας επιχείρησης, επερχόμενη μάλιστα όχι ως το αποτέλεσμα διοικητικής διαδικασίας κι αιτιολογημένης νόμιμης κρίσης που φέρει όλα τα στοιχεία της εξωτερικής και εσωτερικής νομιμότητας της διοικητικής δράσης, ως θα έπρεπε, αλλά ως το αναπόφευκτο διοικητικά αποτέλεσμα (εν όψει και της νομικής φύσης της δέσμιας αρμοδιότητας) μιας απλής υπεύθυνης δήλωσης ενός άλλου ιδιώτη!!!

Όλα τα παραπάνω πρέπει να καταργηθούν ρητά, άλλως να τροποποιηθούν κατάλληλα, στο πλαίσιο του Συντάγματος και των Διεθνών Συνθηκών.

ΦΕΚ Α' 25/4-3-1993

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2121

Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα

.....

Άρθρο 66: Ποινικές κυρώσεις

1. Τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 2.900 - 15.000 Ευρώ, όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο πολυμερών διεθνών συμβάσεων για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, εγγράφει έργα ή αντίτυπα, αναπαράγει αυτά άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα, με οποιαδήποτε μορφή, εν όλω ή εν μέρει, μεταφράζει, διασκευάζει, προσαρμόζει ή μετατρέπει αυτά, προβαίνει σε διανομή αυτών στο κοινό με πώληση ή με άλλους τρόπους ή κατέχει με σκοπό διανομής, εκμισθώνει, εκτελεί δημόσια, μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά κατά οποιοδήποτε τρόπο, παρουσιάζει στο κοινό έργα ή αντίτυπα με οποιοδήποτε τρόπο, εισάγει αντίτυπα του έργου που παρήχθησαν παράνομα στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού και γενικά εκμεταλλεύεται έργα αντίγραφα ή αντίτυπα που είναι αντικείμενο

πνευματικής ιδιοκτησίας ή προσβάλλει το ηθικό δικαίωμα του πνευματικού δημιουργού να αποφασίζει για τη δημοσίευση του έργου στο κοινό καθώς και να παρουσιάζει αυτό αναλλοίωτο χωρίς προσθήκες ή περικοπές.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο διεθνών συμβάσεων για την προστασία συγγενικών δικαιωμάτων προβαίνει στις ακόλουθες πράξεις: Α) Χωρίς την άδεια των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών α) εγγράφει σε υλικό φορέα την ερμηνεία ή εκτέλεση, β) αναπαράγει σε υλικό φορέα άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους σε υλικό φορέα γ) προβαίνει σε διανομή στο κοινό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης ή κατέχει με σκοπό διανομής δ) εκμισθώνει τον υλικό φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, ε) μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά με οποιοδήποτε τρόπο ή παρουσιάζει στο κοινό τον υλικό φορέα με την παράνομη εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, στ) μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά με οποιονδήποτε τρόπο τη ζωντανή ερμηνεία ή εκτέλεση, εκτός αν η μετάδοση αυτή αποτελεί αναμετάδοση νόμιμης μετάδοσης, ζ) παρουσιάζει στο κοινό τη ζωντανή ερμηνεία ή εκτέλεση που γίνεται με οποιονδήποτε τρόπο, εκτός από ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, η) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος, την εγγραφή σε υλικό φορέα της ερμηνείας ή της εκτέλεσής τους. Β) Χωρίς την άδεια των παραγωγών φωνογραφημάτων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου) α) αναπαράγει άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, τα φωνογραφήματα ή το, β) προβαίνει σε διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων ή κατέχει με σκοπό διανομής, γ) εκμισθώνει τους ως άνω υλικούς φορείς, δ) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει, τα φωνογραφήματα τους ε) εισάγει τους ως άνω υλικούς φορείς που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή του. Γ) Χωρίς την άδεια των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων (παραγωγών υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) α) αναπαράγει άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, ή το πρωτότυπο και τα αντίγραφα των ταινιών τους, β) προβαίνει σε διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων συμπεριλαμβανομένων και των αντιγράφων τους ή κατέχει με σκοπό διανομής, γ) εκμισθώνει τους ως άνω υλικούς φορείς, δ) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στο πρωτότυπο και τα αντίγραφα των ταινιών τους, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει ε) εισάγει τους ως άνω υλικούς φορείς που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή του στ) μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά τους ως άνω υλικούς φορείς με οποιοδήποτε τρόπο συμπεριλαμβανομένης και της δορυφορικής μετάδοσης ή καλωδιακής αναμετάδοσης. Δ) Χωρίς την άδεια των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών α) αναμεταδίδει τις εκπομπές με οποιοδήποτε τρόπο, β) παρουσιάζει στο κοινό τις εκπομπές σε χώρους όπου η είσοδος επιτρέπεται με εισιτήριο, γ) εγγράφει τις εκπομπές σε υλικούς φορείς

ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, είτε οι εκπομπές αυτές μεταδίδονται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης, δ) προβαίνει σε άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, της υλικής ενσωμάτωσης των εκπομπών, ε) προβαίνει σε διανομή στο κοινό των υλικών φορέων με την εγγραφή των εκπομπών, στ) εκμισθώνει τον υλικό φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους, ζ) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει την υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους.

3. Αν το όφελος που επιδιώχθηκε ή η ζημία που απειλήθηκε από τις πράξεις των παρ. 1 και 2 είναι ιδιαίτερα μεγάλα, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή 2 έως 10 εκατομμυρίων δραχμών. Αν ο υπαίτιος τελεί τις παραπάνω πράξεις κατ' επάγγελμα ή αν οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες έγινε η πράξη μαρτυρούν ότι ο υπαίτιος είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι 10 ετών και χρηματική ποινή 5 έως 20 εκατομμυρίων δραχμών, καθώς και αφαίρεση της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης, στα πλαίσια της οποίας εκτελέσθηκε η πράξη. Θεωρείται ότι η πράξη έχει τελεσθεί κατ' επάγγελμα και όταν ο δράστης έχει καταδικασθεί για αδικήματα του παρόντος άρθρου ή για παράβαση των διατάξεων περί πνευματικής ιδιοκτησίας που ίσχυαν πριν από αυτό με αμετάκλητη απόφαση σε ποινή στερητική της ελευθερίας. Η προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων σε μορφή κακουργήματος εκδικάζεται από το αρμόδιο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων.

4. Με την ποινή των παραγράφων 1,2 και 3 τιμωρείται όποιος δεν κατέβαλε σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την αμοιβή που προβλέπεται στο άρθρο 18 παρ. 3 του παρόντος νόμου.

5. Με την ποινή της παρ. 1 τιμωρείται όποιος : α) χρησιμοποιεί ή διανέμει ή κατέχει με σκοπό θέσης σε κυκλοφορία συστήματα ή μέσα που έχουν ως μοναδικό σκοπό να διευκολύνουν τη χωρίς άδεια αφαίρεση ή εξουδετέρωση τεχνικού συστήματος που προστατεύει ένα πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή, β) κατασκευάζει ή εισάγει ή χρησιμοποιεί ή θέτει σε κυκλοφορία ή κατέχει με σκοπό θέσης σε κυκλοφορία συσκευές ή άλλο υλικό αναπαραγωγής έργου που δεν ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές που θα έχουν καθοριστεί κατά το άρθρο 59 του παρόντος νόμου, γ) κατασκευάζει, εισάγει ή χρησιμοποιεί ή θέτει σε κυκλοφορία ή κατέχει με σκοπό θέσης σε κυκλοφορία αντικείμενα ή ενεργεί πράξεις που μπορούν να ματαιώσουν το αποτέλεσμα των παραπάνω προδιαγραφών, δ) αναπαράγει ή χρησιμοποιεί έργα χωρίς χρησιμοποίηση των συσκευών ή χωρίς εφαρμογή των συστημάτων που θα έχουν καθοριστεί κατά το άρθρο 60 του παρόντος νόμου, ε) θέτει σε κυκλοφορία ή κατέχει, με σκοπό να θέσει σε κυκλοφορία υλικούς φορείς ήχου

ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, χωρίς το ειδικό επίσημα ή την ταινία ελέγχου που θα έχει προβλεφθεί κατά το άρθρο 61 του παρόντος νόμου.

.....

9. Όποιος χωρίς δικαίωμα προβαίνει σε προσωρινή ή διαρκή αναπαραγωγή της βάσης δεδομένων σε μετάφραση, προσαρμογή, διευθέτηση και οποιαδήποτε άλλη μετατροπή της βάσης δεδομένων, σε διανομή της βάσης δεδομένων ή αντιγράφων της, σε ανακοίνωση, επίδειξη ή παρουσίαση της βάσης δεδομένων στο κοινό, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή ενός (1) έως πέντε (5) εκατομμυρίων δραχμών.

10. Όποιος προβαίνει σε εξαγωγή ή/και επαναχρησιμοποίηση του συνόλου ή ουσιώδους μέρους του περιεχομένου της βάσης δεδομένων χωρίς άδεια του κατασκευαστή τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή ενός (1) έως πέντε (5) εκατομμυρίων δραχμών.

Άρθρο 66Α: Τεχνολογικά μέτρα

1. Ως "Τεχνολογικά μέτρα" νοούνται κάθε τεχνολογία, μηχανισμός ή συστατικό στοιχείο που με το συνήθη τρόπο λειτουργίας του, αποσκοπεί στο να εμποδίσει ή να περιορίσει πράξεις σε σχέση με έργα ή άλλα προστατευόμενα αντικείμενα που δεν έχουν επιτραπεί από το δικαιούχο πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικού δικαιώματος, συμπεριλαμβανομένου και του δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων. Τα τεχνολογικά μέτρα θεωρούνται "αποτελεσματικά" όταν η χρήση του προστατευόμενου έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικείμενου ελέγχεται από τους δικαιούχους μέσω εφαρμογής, διαδικασίας ελέγχου πρόσβασης ή προστασίας, όπως κρυπτογράφηση, διατάραξη της μετάδοσης ή άλλη μετατροπή του έργου ή προστατευτικός μηχανισμός ελέγχου της αντιγραφής, ο οποίος επιτυγχάνει το στόχο της προστασίας. (άρθρο 6 παρ.3 Οδηγίας 2001/29)

2. Απαγορεύεται χωρίς την άδεια του δικαιούχου η εξουδετέρωση κάθε αποτελεσματικού τεχνολογικού μέτρου την οποία πραγματοποιεί κάποιος εν γνώσει του ή έχοντας βάσιμους λόγους που του επιτρέπουν να γνωρίζει ότι επιδιώκει αυτό το σκοπό.

3. Απαγορεύεται χωρίς την άδεια του δικαιούχου, η κατασκευή, η εισαγωγή, η διανομή, η πώληση, η εκμίσθωση, η διαφήμιση για πώληση ή εκμίσθωση, ή η κατοχή για εμπορικούς σκοπούς, συσκευών, προϊόντων, συστατικών στοιχείων ή η παροχή υπηρεσιών που α) αποτελούν αντικείμενο προώθησης, διαφήμισης ή εμπορίας με σκοπό την εξουδετέρωση της προστασίας ή β) πέρα από την εξουδετέρωση της προστασίας έχουν σκοπό εμπορικό ή χρήση περιορισμένης σημασίας ή γ) έχουν πρωτίστως σχεδιασθεί, παραχθεί, προσαρμοσθεί ή πραγματοποιηθεί για να επιτρέψουν ή να διευκολύνουν την

εξουδετέρωση της προστασίας οιασδήποτε αποτελεσματικών τεχνολογικών μέτρων.

4. Η άσκηση δραστηριοτήτων κατά παράβαση των ανωτέρω διατάξεων τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 2.900 - 15.000 ευρώ και συνεπάγεται τις αστικές κυρώσεις του άρθρου 65 Ν.2121/1993. Το Μονομελές Πρωτοδικείο μπορεί να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα σύμφωνα με τον ΚΠολΔ εφαρμοζόμενης και της ρύθμισης του άρθρου 64 Ν.2121/1993, όπως ισχύει.

5. Για τους περιορισμούς που αφορούν τη φωτοτυπική αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση (άρθρο 18), την αναπαραγωγή για διδασκαλία (άρθρο 21), την αναπαραγωγή από βιβλιοθήκες και αρχεία (άρθρο 24), την αναπαραγωγή για σκοπούς δικαστικούς ή διοικητικούς (άρθρο 24), καθώς και την αναπαραγωγή προς όφελος προσώπων με ειδικές ανάγκες (άρθρο 28Α) η έννομη προστασία που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, δεν θίγει την υποχρέωση των δικαιούχων να παρέχουν στους επωφελούμενους από τους ανωτέρω περιορισμούς τα μέσα, προκειμένου αυτοί να επωφεληθούν από τους εν λόγω περιορισμούς στον αναγκαίο βαθμό. Εάν οι δικαιούχοι δεν λάβουν εκούσια μέτρα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και οι συμφωνίες μεταξύ δικαιούχων και τρίτων που επωφελούνται από τους περιορισμούς, τόσο οι δικαιούχοι όσο και οι τρίτοι που επωφελούνται από τους παραπάνω περιορισμούς, ζητούν τη συνδρομή ενός ή περισσότερων μεσολαβητών που επιλέγονται από πίνακα μεσολαβητών τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Οι μεσολαβητές υποβάλλουν προτάσεις προς τα ενδιαφερόμενα μέρη. Θεωρείται ότι όλα τα μέρη αποδέχονται την πρόταση αυτή, εάν κανένα από αυτά δεν προβάλλει αντίρρηση μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την κοινοποίηση της πρότασης. Στην αντίθετη περίπτωση η διαφορά επιλύεται από το Εφετείο Αθηνών το οποίο δικάζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό.

Άρθρο 66B: Πληροφορίες για το καθεστώς των δικαιωμάτων

1. Ως "Πληροφορία για το καθεστώς των δικαιωμάτων" νοείται κάθε παρεχόμενη από το δικαιούχο πληροφορία η οποία επιτρέπει την αναγνώριση του έργου ή άλλου προστατευόμενου αντικειμένου με συγγενικό δικαίωμα ή με το δικαίωμα ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων, καθώς και την αναγνώριση του δημιουργού ή οποιουδήποτε άλλου δικαιούχου. Νοούνται επίσης οι πληροφορίες σχετικές με τους όρους και τις προϋποθέσεις χρήσης του έργου ή άλλων προστατευόμενων αντικειμένων, καθώς και κάθε αριθμός ή κωδικός που αντιπροσωπεύει τις πληροφορίες αυτές .

2. Απαγορεύεται σε κάθε πρόσωπο να προβαίνει εν γνώσει του χωρίς την άδεια του δικαιούχου σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες ενέργειες: α) αφαίρεση ή αλλοίωση οποιασδήποτε πληροφορίας με ηλεκτρονική μορφή σχετικά με τη διαχείριση των δικαιωμάτων, β) διανομή, εισαγωγή προς

διανομή, ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, παρουσίαση στο κοινό ή διάθεση στο κοινό έργων ή άλλων προστατευομένων αντικειμένων με συγγενικό δικαίωμα ή με το δικαίωμα ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων, από τα οποία έχουν αφαιρεθεί ή αλλοιωθεί άνευ αδείας οι πληροφορίες ηλεκτρονικής μορφής σχετικά με τη διαχείριση των δικαιωμάτων, αν το πρόσωπο αυτό αυτό γνωρίζει ή έχει βάσιμο λόγο να γνωρίζει ότι με την ενέργεια αυτή προτρέπει, επιτρέπει, διευκολύνει ή συγκαλύπτει προσβολή του δικαιώματος του δημιουργού ή των συγγενικών δικαιωμάτων ή του δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων.

3. Η παράβαση των ανωτέρω διατάξεων τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 2.900 - 15.000 Ευρώ και συνεπάγεται τις αστικές κυρώσεις του άρθρου 65 Ν.2121/1993, όπως ισχύει. Το Μονομελές Πρωτοδικείο μπορεί να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα σύμφωνα με τον ΚΠολΔ, εφαρμοζομένης και της ρύθμισης του άρθρου 64 Ν.2121/1993, όπως ισχύει.

Σχέδιο Νόμου: Συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά και άλλα πολιτιστικά θέματα πνευματικής ιδιοκτησίας

ΑΡΘΡΑ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟΥΣ ΧΡΗΣΤΕΣ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ ΣΧΕΣΗ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΜΕ ΧΡΗΣΤΕΣ- Άρθρο 22-Άδειες χρήσης -

Άρθρο 22

Άδειες χρήσης (Άρθρο 16 Οδηγίας)

1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, προκειμένου οι χρήστες να έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 ν. 2121/1993. 3. Οι όροι χορήγησης αδειών χρήσης βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια που δεν εισάγουν διακρίσεις. Κατά τη χορήγηση αδειών χρήσης δικαιωμάτων που αφορούν σε επιγραμμικές υπηρεσίες οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν υποχρεούνται να χρησιμοποιούν ως προηγούμενο τους όρους χορήγησης αδειών χρήσης που έχουν συμφωνηθεί με έναν χρήστη, όταν ο χρήστης αυτός παρέχει ένα νέο είδος επιγραμμικής υπηρεσίας, το οποίο είναι διαθέσιμο στο κοινό της ΕΕ για λιγότερο από τρία (3) έτη.
4. Για τη χορήγηση άδειας οι χρήστες υποβάλλουν σχετικό αίτημα στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, αναφέροντας μεταξύ άλλων τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τον σκοπό αυτό. Μετά την παραλαβή όλων των σχετικών πληροφοριών ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση χορηγεί την άδεια, εκτός αν συντρέχει σπουδαίος λόγος άρνησης, τον οποίο και γνωστοποιεί εγγράφως στον χρήστη. Σε περίπτωση άρνησης ή καθυστέρησης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης να χορηγήσει την άδεια, ο χρήστης μπορεί να υποβάλλει σχετική καταγγελία στον ΟΠΙ. 5. Στην περίπτωση που ο οργανισμός δεν χορηγεί άδεια λόγω διαφωνίας ως προς το ποσό της αμοιβής, θεωρείται ότι η άδεια έχει χορηγηθεί αν ο χρήστης προβεί στη διαδικασία της παραγράφου 1 του άρθρου 45. 6. Οι

οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν τη δυνατότητα στους χρήστες να επικοινωνούν με αυτούς με ηλεκτρονικά μέσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΒ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Άρθρο 46-Αμοιβή για δημόσια εκτέλεση μουσικής σε εμπορικά καταστήματα και καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος

Άρθρο 46

Αμοιβή για δημόσια εκτέλεση μουσικής σε εμπορικά καταστήματα και καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος

1. Για τις περιπτώσεις δημόσιας εκτέλεσης μουσικής σε εμπορικά καταστήματα και καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης υποχρεούται να διαπραγματεύεται με την αντίστοιχη αντιπροσωπευτική ένωση χρηστών την αμοιβή για τη δημόσια εκτέλεση μουσικής και τους όρους καταβολής της, εφόσον προσκληθεί από αυτήν εγγράφως. Σε περίπτωση που στην ίδια κατηγορία δικαιούχων υφίστανται περισσότεροι του ενός οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, η αντιπροσωπευτική ένωση χρηστών οφείλει να τους προσκαλέσει όλους. 2. Ως αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών για τις ανάγκες της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου και στον βαθμό που ο κλάδος τους (κατηγορία χρηστών) εκπροσωπείται από τους ακόλουθους φορείς θεωρούνται η Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδας (Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.), η Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου (Ε.Σ.Ε.Ε.) και ο Σύνδεσμος Επιχειρήσεων Λιανικής Πωλήσεως Ελλάδος (Σ.Ε.Λ.Π.Ε.). Στις διαπραγματεύσεις που διεξάγουν με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης οι ως άνω αναφερόμενοι φορείς συμμετέχει και εκπρόσωπος της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων Ελλάδος (Κ.Ε.Ε.Ε.). Ο ως άνω κατάλογος των αντιπροσωπευτικών ενώσεων χρηστών τροποποιείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ιδίως, σε περίπτωση που κάποιος κλάδος δεν εκπροσωπείται από τους ως άνω φορείς. 3. Τα μέρη οφείλουν να διενεργούν τις διαπραγματεύσεις με καλή πίστη και να ανταλλάσσουν μεταξύ τους κάθε αναγκαία πληροφορία. Κριτήρια για τον καθορισμό της αμοιβής μπορούν να είναι, μεταξύ άλλων, ιδίως τα ακόλουθα: α) Ο αριθμός των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης που δικαιούνται να εισπράξουν για την ίδια κατηγορία δικαιούχων. β) Η αντιπροσωπευτικότητα των δικαιούχων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. γ) Το είδος της χρήσης του ρεπερτορίου από τον χρήστη. δ) Η φύση της επιχείρησης του χρήστη. ε) Η διάρκεια λειτουργίας της επιχείρησης του χρήστη εντός του έτους (συντελεστής επί 12). στ) Ο τόπος λειτουργίας της επιχείρησης του χρήστη. ζ) Η επιφάνεια της επιχείρησης του χρήστη. η) Εάν η

χρήση του ρεπερτορίου είναι απαραίτητη ή χρήσιμη για τους σκοπούς της επιχείρησης του χρήστη. θ) Οι αμοιβές που ισχύουν σε άλλες χώρες για αντίστοιχες χρήσεις. 4. Οι διαπραγματεύσεις διεξάγονται χωριστά για κάθε κατηγορία χρηστών και κάθε κατηγορία δικαιούχων, εκτός αν υπάρχει συμφωνία οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και αντιπροσωπευτικών ενώσεων χρηστών να τις διεξάγουν από κοινού. Οι διαπραγματεύσεις πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί εντός δύο (2) μηνών από την ημερομηνία της πρώτης συνάντησης, η οποία πραγματοποιείται εντός δέκα (10) ημερών από τη λήψη από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της γραπτής πρόσκλησης της αντιπροσωπευτικής ένωσης χρηστών της παραγράφου 1. Τα μέρη έχουν υποχρέωση να ενημερώνουν τον ΟΠΙ για την ημερομηνία της πρώτης συνάντησής τους, καθώς και για τους φορείς που θα συμμετέχουν σε αυτήν. Σε περίπτωση συμφωνίας των μερών, αυτή κοινοποιείται στον ΟΠΙ και αναρτάται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ. 5. Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των μερών και εφόσον αυτά το επιθυμούν, καλείται να μεσολαβήσει ο ΟΠΙ. Για τη διαμεσολάβηση του ΟΠΙ εφαρμόζεται η παράγραφος 3 του άρθρου 44. Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία εντός τριάντα (30) ημερών από τη διαμεσολάβηση του ΟΠΙ, ο ΟΠΙ συντάσσει πρακτικό περί αποτυχίας της διαδικασίας και παραπέμπει την υπόθεση στην Επιτροπή Διαμεσολάβησης. Η προθεσμία των τριάντα (30) ημερών υπολογίζεται από την ημερομηνία λήξης των δύο (2) μηνών της παραγράφου 4. Εάν τα μέρη δεν επιθυμούν τη διαμεσολάβηση του ΟΠΙ, η υπόθεση παραπέμπεται από τον ΟΠΙ απευθείας στην Επιτροπή Διαμεσολάβησης. Η Επιτροπή Διαμεσολάβησης αποτελείται από α) έναν εν ενεργεία καθηγητή νομικών ή οικονομικών επιστημών που ορίζεται από τον Υπουργό Πολιτισμού, β) έναν δικηγόρο Αθηνών που ορίζεται από τον Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, γ) ένα μέλος της Επιτροπής Ανταγωνισμού, που ορίζεται από τον Πρόεδρο της Επιτροπής Ανταγωνισμού, δ) έναν εκπρόσωπο των δικαιούχων και ε) έναν εκπρόσωπο των χρηστών. Τα υπό στοιχεία α), β) και γ) μέλη υποδεικνύονται με τους αναπληρωτές τους από τον Υπουργό ή τους αντίστοιχους φορείς. Πρόεδρος της Επιτροπής ορίζεται ο καθηγητής των νομικών ή οικονομικών επιστημών. Χρέη γραμματέα ασκεί πρόσωπο που επιλέγεται από τον ΟΠΙ. Στην Επιτροπή συμμετέχει και ο διευθυντής του ΟΠΙ, ο οποίος εκτελεί χρέη εισηγητή χωρίς δικαίωμα ψήφου. Ο Πρόεδρος και τα υπό στοιχεία β) και γ) μέλη της Επιτροπής με τους αναπληρωτές τους ορίζονται για μία τριετία με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού. Τα υπό στοιχεία δ) και ε) μέλη υποδεικνύονται κάθε φορά για τη συγκεκριμένη διαμεσολάβηση από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και τις αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών, στους οποίους αφορά η διαμεσολάβηση μέσα σε πέντε (5) μέρες από την παραπομπή της υπόθεσης από τον ΟΠΙ στην Επιτροπή Διαμεσολάβησης κατόπιν πρόσκλησης του Προέδρου της. Σε περίπτωση που παρέλθει άπρακτη η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι

αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών κοινοποιούν στον ΟΠΙ εντός πέντε (5) ημερών τα ονόματα των προσώπων που προτείνουν και ο ΟΠΙ επιλέγει με κλήρο ένα μέλος για τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και ένα μέλος για τις αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών από αυτούς που έχουν κοινοποιήσει. Σε περίπτωση που και η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου παρέλθει άπρακτη, η Επιτροπή συνεδριάζει νόμιμα χωρίς την παρουσία των υπό στοιχείων δ) και ε) μελών. Σε περίπτωση αποχωρήσεως μέλους της Επιτροπής για οποιονδήποτε λόγο, αντικαθίσταται κατά τον ίδιο τρόπο για τον υπόλοιπο χρόνο της θητείας του. Η Επιτροπή αποφασίζει με την απόλυτη πλειοψηφία των μελών της. Η Επιτροπή κατά την πρώτη της συνεδρίαση ορίζει ημερομηνία υποβολής υπομνημάτων, τα οποία κοινοποιούνται σε όλα τα μέρη και έγγραφης αντίκρουσης των υπομνημάτων αυτών, η οποία, επίσης, κοινοποιείται στα μέρη. Η Επιτροπή ορίζει, επίσης, ημερομηνία ακρόασης των μερών. Η αποζημίωση των μελών της Επιτροπής αντιστοιχεί στην ωριαία απασχόληση κάθε μέλους της, η οποία βεβαιώνεται από τον Πρόεδρο της Επιτροπής, και υπολογίζεται με βάση την Υ.Α. 1460/2012 (ΦΕΚ Β' 281/13.02.2012) περί καθορισμού αμοιβής διαμεσολαβητή. Η αποζημίωση του γραμματέα συνίσταται σε τριακόσια (300) ευρώ. Η αποζημίωση των μελών της Επιτροπής και του γραμματέα βαρύνει τα μέρη κατ' ισομοιρία, εκτός και αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά. Τα μέρη οφείλουν να καταβάλουν την αποζημίωση εντός πέντε (5) ημερών από την κοινοποίηση σε αυτά του ποσού της αποζημίωσης από τον Πρόεδρο της Επιτροπής. Σε περίπτωση που το ποσό αυτό δεν καταβληθεί εντός της προθεσμίας εκδίδεται διαταγή πληρωμής βάσει βεβαίωσης αυτού που εκδίδεται από τον Πρόεδρο της Επιτροπής. 6. Η Επιτροπή Διαμεσολάβησης υποβάλλει πρόταση στα μέρη εντός τριάντα (30) ημερών από την παραπομπή της υπόθεσης σε αυτήν από τον ΟΠΙ. Τα μέρη εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την ημερομηνία αποστολής σε αυτά της πρότασης της Επιτροπής υποχρεούνται είτε να την αποδεχθούν, είτε να την απορρίψουν, είτε να την τροποποιήσουν με αμοιβαία συμφωνία, προκειμένου να την αποδεχθούν. Σε περίπτωση αποδοχής, το συμφωνηθέν κείμενο υπέχει θέση συμφωνίας μεταξύ των μερών και αναρτάται στην ιστοσελίδα των μερών και του ΟΠΙ. Αν η πρόταση δεν γίνει δεκτή από τα μέρη, η διαφορά επιλύεται από το Εφετείο Αθηνών (Τμήμα Πνευματικής Ιδιοκτησίας), το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 739επ. ΚΠολΔ) μετά από αίτηση οποιουδήποτε των μερών, και με απόφασή του, αφού λάβει υπόψη του την πρόταση της Επιτροπής, καθορίζει τα κριτήρια και το ύψος των αμοιβών για τη συγκεκριμένη κατηγορία χρηστών. Οι αμοιβές που ορίζονται από το Εφετείο ισχύουν για τρία (3) έτη από τη δημοσίευση της απόφασης. Η διαδικασία που περιγράφεται στο παρόν άρθρο επανεκκινείται με αίτηση είτε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης είτε αντιπροσωπευτικής ένωσης χρηστών μετά την παρέλευση δύο (2) ετών από τη δημοσίευση της απόφασης. Σε περίπτωση που τα μέρη καταλήξουν σε συμφωνία, η

συμφωνία έχει ισχύ μετά την παρέλευση των τριών (3) ετών του πέμπτου εδαφίου. Σε περίπτωση που παρέλθουν τα τρία (3) έτη και είτε η διαδικασία δεν έχει επανεκκινηθεί από κάποια από τα μέρη ή εάν έχει επανεκκινηθεί δεν έχει ολοκληρωθεί, η ισχύς της απόφασης του Εφετείου παρατείνεται μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας και με την επιφύλαξη της παραγράφου 9. Η απόφαση του Εφετείου αναρτάται στις ιστοσελίδες των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, των αντιπροσωπευτικών ενώσεων χρηστών και του ΟΠΙ. Οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών ενημερώνουν τα μέλη τους για την απόφαση με όποιον τρόπο κρίνουν σκόπιμο. Κατά της απόφασης του Εφετείου αποκλείεται η αίτηση αναίρεσης, καθώς και αίτηση ανάκλησης ή μεταρρύθμισης σύμφωνα με το άρθρο 758 ΚΠολΔ. Όποιος έχει έννομο συμφέρον μπορεί να ασκήσει τριτανακοπή κατά της απόφασης του Εφετείου εντός τριών (3) μηνών από τη δημοσίευσή της. 7. Μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης του Εφετείου ή τη σύναψη συμφωνίας ισχύουν τα αμοιβολόγια των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, όπως αυτά προβλέπονται στο άρθρο 23. Μετά τη δημοσίευση της απόφασης ή τη σύναψη συμφωνίας ισχύουν τα προβλεπόμενα σε αυτές με την επιφύλαξη παραγράφου 9. Η διαδικασία του παρόντος άρθρου δεν αποτελεί λόγο αναβολής ή αναστολής των εκκρεμών δικών, ούτε αναστέλλει την ισχύ των αμοιβολογίων του άρθρου 23. 8. Οι συλλογικές συμβάσεις που συνάπτονται μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και αντιπροσωπευτικών ενώσεων χρηστών βάσει της διαδικασίας του παρόντος άρθρου έχουν ισχύ για κατ' ελάχιστον τρία (3) έτη από την υπογραφή τους. Μετά την παρέλευση των τριών (3) ετών μπορεί να επανεκκινηθεί η διαδικασία του παρόντος άρθρου με αίτηση είτε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης είτε αντιπροσωπευτικής ένωσης χρηστών. Σε περίπτωση που η διαδικασία επανεκκινηθεί για οποιονδήποτε λόγο και μέχρι το πέρας αυτής, συνεχίζουν να ισχύουν οι συλλογικές συμβάσεις με την επιφύλαξη της παραγράφου 9. 9. Σε περίπτωση που χρήστης δεν προσχωρεί στη συλλογική σύμβαση που έχει συναφθεί μεταξύ οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και αντιπροσωπευτικής ένωσης χρηστών της κατηγορίας του ή δεν καταβάλει την αμοιβή που έχει ορίσει το Εφετείο της παραγράφου 6, οφείλει να καταβάλει το ποσό που προβλέπεται στο αμοιβολόγιο του άρθρου 23. Στην περίπτωση αυτή το Μονομελές Πρωτοδικείο μπορεί ύστερα από αίτηση οργανισμού συλλογικής διαχείρισης να επιδικάσει προσωρινά κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων το ήμισυ της αμοιβής που προβλέπεται στο αμοιβολόγιο του άρθρου 23.

.....

ΑΡΘΡΑ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥΣ

Μέρος Ι ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α ΣΚΟΠΟΣ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 03-Ορισμοί

Άρθρο 3 Ορισμοί (Άρθρο 3 Οδηγίας)

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί: α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από τον νόμο ή μέσω μεταβίβασης του δικαιώματος ή των σχετικών εξουσιών προς τον σκοπό της διαχείρισης, ή με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας, ή με οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών των δικαιούχων, ανεξάρτητα αν αποτελεί τον αποκλειστικό ή τον κύριο σκοπό του. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης οφείλει να πληροί τουλάχιστον ένα από τα παρακάτω κριτήρια: α) να ανήκει στα μέλη του ή να ελέγχεται από αυτά και β) να έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση. β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης του δικαιώματος ή των σχετικών εξουσιών προς τον σκοπό της προστασίας, ή με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας, ή με οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών των δικαιούχων, ανεξάρτητα αν αποτελεί τον αποκλειστικό ή τον κύριο σκοπό του γ. Ως «ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από τον νόμο ή μέσω μεταβίβασης του δικαιώματος ή των σχετικών εξουσιών προς τον σκοπό της διαχείρισης, ή με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας, ή με οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών των δικαιούχων, ανεξάρτητα αν αποτελεί τον αποκλειστικό ή τον κύριο σκοπό του και ο οποίος: α) δεν ανήκει σε δικαιούχους ούτε ελέγχεται από αυτούς, άμεσα ή έμμεσα, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει και β) έχει οργανωθεί σε κερδοσκοπική βάση. δ. Ως «δικαιούχος» νοείται οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εκτός από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, που κατέχει δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικό δικαίωμα ή το οποίο -δυνάμει συμφωνίας για την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων ή εκ του νόμου- δικαιούται μερίδιο των εσόδων που προκύπτουν από τα δικαιώματα. ε. Ως «μέλος» νοείται ο δικαιούχος ή

το νομικό πρόσωπο που εκπροσωπεί τους δικαιούχους, συμπεριλαμβανομένων άλλων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και ενώσεων των δικαιούχων και ο οποίος πληροί τους όρους εισδοχής μέλους του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και γίνεται δεκτός ως μέλος από τον εν λόγω οργανισμό.

στ. Ως «μη μέλος» νοείται ο δικαιούχος που έχει άμεση νομική σχέση με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης από τον νόμο ή μέσω μεταβίβασης του δικαιώματος ή των σχετικών εξουσιών προς τον σκοπό της διαχείρισης, ή με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας, ή με οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία αλλά δεν είναι μέλος του.

ζ. Ως «αντικείμενο προστασίας» νοούνται τα αντικείμενα εκείνα που προστατεύονται με συγγενικό δικαίωμα σύμφωνα με τον νόμο 2121/1993. η. Ως «άδεια λειτουργίας» νοείται η δημοσιευμένη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως άδεια λειτουργίας ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης από τον Υπουργό Πολιτισμού. θ. Ως «γενική συνέλευση των μελών» νοείται το όργανο του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, στο οποίο συμμετέχουν τα μέλη και ασκούν τα δικαιώματα ψήφου τους, ανεξαρτήτως της νομικής μορφής του οργανισμού. ι. Ως «συνέλευση αντιπροσώπων» νοείται η συνέλευση αντιπροσώπων που εκλέγεται από τα μέλη του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. ια. Ως «έσοδα από δικαιώματα» νοούνται τα έσοδα που εισπράττονται από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης για λογαριασμό των δικαιούχων ανεξάρτητα αν προκύπτουν από αποκλειστικό δικαίωμα ή από δικαίωμα εύλογης αμοιβής ή από δικαίωμα αποζημίωσης. ιβ. Ως «έξοδα διαχείρισης» νοούνται τα ποσά που χρεώνονται, κρατούνται ή συμψηφίζονται από έναν οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στα έσοδα από τα δικαιώματα ή στο τυχόν εισόδημα που προκύπτει από την επένδυση των εσόδων από τα δικαιώματα, προκειμένου ο οργανισμός να καλύψει τα έξοδά του που προκύπτουν από τη διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων. Για τους οργανισμούς συλλογικής προστασίας ως «έξοδα διαχείρισης» νοούνται τα ποσά που χρεώνονται, κρατούνται ή συμψηφίζονται στις εισφορές των μελών τους ή σε τυχόν έσοδα προερχόμενα από άλλες πηγές με αντικείμενο την επίτευξη των σκοπών του οργανισμού.

ιγ. Ως «σύμβαση αμοιβαιότητας» νοείται κάθε συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένων των συμφωνιών για χορήγηση πολυεδαφικών αδειών. ιδ. Ως «χρήστης» νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εκτελεί πράξεις που υπόκεινται στην έγκριση των δικαιούχων, στην αμοιβή των δικαιούχων ή στην καταβολή αποζημίωσης στους δικαιούχους και το οποίο δεν ενεργεί υπό την ιδιότητα του καταναλωτή. ιε. Ως «ρεπερτόριο» νοούνται τα έργα ή αντικείμενα προστασίας, τα δικαιώματα επί των οποίων διαχειρίζεται ένας

οργανισμός συλλογικής διαχείρισης. ιστ. Ως «πολυεδαφική άδεια» νοείται η άδεια που καλύπτει την επικράτεια περισσότερων του ενός κρατών μελών της ΕΕ.

ιζ. Ως «επιγραμμικά δικαιώματα επί μουσικών έργων» νοείται οποιοδήποτε από τα δικαιώματα δημιουργού σε ένα μουσικό έργο που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 στ. α' και η' ν. 2121/1993, τα οποία απαιτούνται για την παροχή μιας επιγραμμικής υπηρεσίας. ιη. Ως «ΟΠΙ» νοείται ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας, ο οποίος είναι ο αρμόδιος φορέας για ζητήματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στην Ελλάδα και η αρμόδια αρχή για την εποπτεία των εγκατεστημένων στην Ελλάδα οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και προστασίας, καθώς και των ανεξάρτητων οντοτήτων διαχείρισης και έχει τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στον νόμο 2121/1993, στο π.δ. 311/1994 και στον παρόντα νόμο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΓ ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 53-Διορισμός επιτρόπου

Άρθρο 53 Διορισμός επιτρόπου

1. Στην περίπτωση σοβαρού οικονομικού ή διαχειριστικού προβλήματος του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης που διαπιστώνεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 49 και, ιδίως, όταν πιθανολογείται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δεν είναι σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του και, κυρίως, να διασφαλίσει την καταβολή στους δικαιούχους των ποσών που έχει εισπράξει για λογαριασμό τους, ο Υπουργός Πολιτισμού μπορεί να διορίσει επίτροπο είτε μετά από πλήρη και αιτιολογημένη εισήγηση του ΟΠΙ είτε μετά από υποβολή σχετικού αιτήματος από τη γενική συνέλευση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. 2. Ο επίτροπος αξιολογεί την εν γένει οικονομική, διοικητική και οργανωτική κατάσταση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για τη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας του με σκοπό είτε την εξυγίανση και ανάκαμψη του οργανισμού είτε τη θέση του οργανισμού σε εκκαθάριση. 3. Ο επίτροπος επιλέγεται μεταξύ προσώπων αναγνωρισμένου κύρους και επαγγελματικής εμπειρίας σε ζητήματα συλλογικής διαχείρισης ή οικονομικών ή διοίκησης επιχειρήσεων, είναι πλήρους απασχόλησης και υπόκειται στους κανόνες περί επαγγελματικού απορρήτου. Η απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού για τον διορισμό επιτρόπου δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ και στην ιστοσελίδα του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. 4. Με την απόφαση διορισμού επιτρόπου καθορίζονται οι εξουσίες, ο ρόλος και τα καθήκοντα του επιτρόπου και: είτε α) ανατίθεται συνολικά η διοίκηση και διαχείριση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης στον επίτροπο και

παύει κάθε εξουσία των υφισταμένων κατά τον χρόνο επίδοσης της απόφασης οργάνων διοίκησης του οργανισμού είτε β) η εξουσία των οργάνων διοίκησης διατηρείται και ορίζονται συγκεκριμένες πράξεις ή αποφάσεις για τη λήψη των οποίων απαιτείται η συναίνεση του επιτρόπου με ποινή την απόλυτη ακυρότητα της δικαιοπραξίας ή της απόφασης που επιχειρήθηκε τη συναίνεση του. Η συνολική και αποκλειστική διοίκηση και διαχείριση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης μπορεί να ανατίθεται στον επίτροπο και με τροποποίηση της απόφασης διορισμού, ύστερα από εισήγηση του επιτρόπου, εφόσον κρίνεται ότι η ανάθεση αυτή εξυπηρετεί καλύτερα τον σκοπό της παραγράφου 2. 5. Ο διορισμός επιτρόπου δεν συνεπάγεται την ακύρωση, καταγγελία ή τροποποίηση συμφωνιών, το ληξιπρόθεσμο οποιουδήποτε χρέους του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή την αναστολή των ατομικών διώξεων κατ' αυτού.

6. Η διοίκηση και οι εργαζόμενοι του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης υποχρεούνται να παρέχουν στον επίτροπο οποιοδήποτε στοιχείο ή πληροφορία τούς ζητηθεί σχετικά με τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και να διευκολύνουν την άσκηση των κατά τον νόμο και την απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού καθηκόντων του. 7. Ο επίτροπος υποβάλλει στον Υπουργό Πολιτισμού τις ακόλουθες εκθέσεις: α) έκθεση απογραφής των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, εντός της προθεσμίας που τίθεται στην υπουργική απόφαση του διορισμού του.

β) έκθεση για την εν γένει οικονομική κατάσταση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και για το προτεινόμενο σχέδιο δράσης, εντός προθεσμίας οριζόμενης στην ίδια υπουργική απόφαση. Το σχέδιο δράσης μπορεί να περιλαμβάνει μεταξύ των άλλων προτάσεις:

αα) για την επιστροφή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης σε ομαλή λειτουργία μέσω διορθωτικών μέτρων ή

ββ) για την προετοιμασία θέσης του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης σε καθεστώς εκκαθάρισης, σε περίπτωση που δεν κρίνεται εφικτή η εξυγίανση και ανάκαμψή του.

γ) έκθεση για τις πράξεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη λήξη ή τον τερματισμό της θητείας του. Ο επίτροπος επιβλέπει την εφαρμογή ή εφαρμόζει ο ίδιος το σχέδιο δράσης.

8. Ο επίτροπος είτε αναλαμβάνει είτε συμπράττει απλώς στη διοίκηση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης: α) δύναται να προσλαμβάνει εξωτερικούς νομικούς ή οικονομικούς συμβούλους, καθώς και λοιπό βοηθητικό προσωπικό και β) ασκεί στο όνομα του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κάθε ένδικο βοήθημα ή μέσο για την προάσπιση των συμφερόντων του, συμπεριλαμβανομένων αγωγών αποζημίωσης κατά προσώπων της διοίκησης ή του προσωπικού, εφόσον με πράξεις ή παραλείψεις του ζημίωσαν τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Τα

σχετικά έξοδα βαρύνουν τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης.

9. Ο επίτροπος υπόκειται στον έλεγχο και την εποπτεία του Υπουργού Πολιτισμού. Η αμοιβή και το εν γένει κόστος που συνεπάγεται η άσκηση των καθηκόντων του επιτρόπου καλύπτεται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, στον οποίο έχει διορισθεί επίτροπος. Η απόφαση διορισμού του επιτρόπου καθορίζει την αμοιβή του, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

10. Ο επίτροπος διορίζεται για διάστημα που δεν υπερβαίνει τους δώδεκα (12) μήνες. Ο ως άνω διορισμός μπορεί να παρατείνεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού για διάστημα που δεν υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού δύναται να αντικαθίσταται ο επίτροπος ή να τερματίζεται το έργο του. Ο τερματισμός του έργου του επιτρόπου πριν από τη λήξη της κατά τα εδάφια α' και β' ορισθείσας θητείας επιτρέπεται, εφόσον ο Υπουργός Πολιτισμού διαπιστώσει βάσει των εκθέσεων του επιτρόπου ότι: α) οι λόγοι διορισμού δεν υφίστανται πλέον ή β) ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δεν μπορεί να εξυγιανθεί και να ανακάμψει. Στην τελευταία περίπτωση ο Υπουργός Πολιτισμού ανακαλεί την άδεια λειτουργίας του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, τον θέτει υπό εκκαθάριση κατά τις οικείες διατάξεις και εφαρμόζεται κατά τα λοιπά το άρθρο 51.

11. Σε περίπτωση που ο επίτροπος τερματίζει το έργο του χωρίς να τεθεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης σε εκκαθάριση και ο επίτροπος έχει αναλάβει τη διοίκηση και τη διαχείριση του οργανισμού σύμφωνα με την περίπτωση α) της παραγράφου 4, τότε αυτός εξακολουθεί να ασκεί τα καθήκοντά του μέχρι την εκλογή νέου διοικητικού συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΔ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 56-Συλλογική διαχείριση από νομικά πρόσωπα με δεσπόζουσα θέση στην αγορά

Άρθρο 56 Συλλογική διαχείριση από νομικά πρόσωπα με δεσπόζουσα θέση στην αγορά
Νομικά πρόσωπα που ασκούν συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή/και συγγενικών δικαιωμάτων και έχουν δεσπόζουσα θέση στην ελληνική αγορά λειτουργούν μόνο ως οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συμμορφούμενα με όσα προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στον νόμο 2121/1993 και υποχρεούνται να πληρούν τις προϋποθέσεις του ορισμού των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, όπως αυτές προβλέπονται στην περίπτωση α) του άρθρου 3 του παρόντος.

ΜΕΡΟΣ II -Άρθρο 57 Μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 57 Μεταβατικές διατάξεις

1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και τα νομικά πρόσωπα του άρθρου 56 που λειτουργούν μέχρι τη θέση σε ισχύ του παρόντος νόμου οφείλουν να προβούν σε όλες τις κατά τον παρόντα νόμο απαιτούμενες αλλαγές και να προσκομίσουν στον ΟΠΙ τροποποιημένο καταστατικό τους μέχρι τις 10 Οκτωβρίου 2016. Μέχρι τότε τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης λειτουργούν νόμιμα. Μετά την παρέλευση τής ως άνω προθεσμίας και σε περίπτωση μη συμμόρφωσής τους ανακαλείται η άδεια λειτουργίας τους σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον παρόντα νόμο. 2. Οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης που λειτουργούν μέχρι τη θέση σε ισχύ του παρόντος νόμου οφείλουν να προβούν σε όλες τις κατά τον παρόντα νόμο απαιτούμενες αλλαγές και στην κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 32 γνωστοποίηση μέχρι τις 10 Οκτωβρίου 2016. Η μη συμμόρφωση και η μη γνωστοποίησή τους εντός της ως άνω προθεσμίας συνεπάγεται την επιβολή προστίμου σύμφωνα με τη διαδικασία του δέκατου τρίτου κεφαλαίου. 3. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης οφείλει να ενημερώσει για τα δικαιώματα των παραγράφων 1 έως 5 του άρθρου 12 και του άρθρου 14 όλους τους δικαιούχους που του έχουν ήδη αναθέσει τη διαχείριση ή/και προστασία των δικαιωμάτων τους σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 12 με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο κρίνει πρόσφορο το αργότερο έως τις 10 Οκτωβρίου 2016. 4. Η πρώτη εκπλήρωση της υποχρέωσης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 13 πραγματοποιείται μετά τις 10 Οκτωβρίου 2016. 5. Η πρώτη εκπλήρωση της υποχρέωσης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με τα άρθρα 25 έως 27 πραγματοποιείται μετά τις 10 Οκτωβρίου 2016. 6. Η πρώτη εκπλήρωση της υποχρέωσης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης για κατάρτιση και δημοσίευση της ετήσιας έκθεσης διαφάνειας και της ειδικής έκθεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 29 πραγματοποιείται το 2017 και αφορά στο έτος χρήσης 2016. Μέχρι τότε συνεχίζουν να ισχύουν για τον έλεγχο των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης οι σχετικές διατάξεις του νόμου 2121/1993. 7. Η πρώτη εκπλήρωση της υποχρέωσης των προσώπων που διαχειρίζονται τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της παραγράφου 2 του άρθρου 31 και των μελών του εποπτικού συμβουλίου της τρίτης παραγράφου του άρθρου 10 για την υποβολή ατομικής δήλωσης προς τη γενική συνέλευση των μελών πραγματοποιείται μετά τις 10 Οκτωβρίου 2016. 8. Οι υφιστάμενες μέχρι τη θέση σε ισχύ του άρθρου 46 συλλογικές συμβάσεις μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και αντιπροσωπευτικών ενώσεων χρηστών, όπως αυτές αναφέρονται στην παράγραφο 2 αυτού, συνεχίζουν να ισχύουν, έστω και αν δεν έχουν

συνυπογράψει όλες οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών, χωρίς να απαιτείται εκ νέου διαπραγμάτευση για αυτές. Η διαδικασία του άρθρου 46 δεν συνιστά λόγο καταγγελίας των υφιστάμενων συλλογικών συμβάσεων.

.....